

zoolang zij zich met de brekende media en met de keten van trommelvlies en gehoorbeentjes bezig houden; doch zij betreden het gebied der zenuwwerkingen, wanneer zij de functioneering der percipiërende elementen gaan onderzoeken. Dan is de anatomie en physiologie aan het woord. En deze beide wijzen onmiskenbaar op analogie tusschen gezichtsveld en gehoorslijn, tusschen scotomen en toonleemten 1), tusschen chiasma-druk en acusticus-druk, corticale hemianopsie en MUNK's proeven. Zoo ben ik er toe gekomen deze overeenkomsten op den voorgrond te stellen en de, oogenschijnlijk meer voor de hand liggende, physische analogieën te verwaarloozen. Ik hoop, dat Dr. PINKHOF er nu vrede mee zal kunnen hebben, overtuigd als hij stellig met mij is, dat de neuropathologie te eeniger tijd voor haar localisaties van de afwijkingen in de gehoorslijn zal moeten partij trekken. Juist voor dit doel ware het zoo gewenscht, dat vele waarnemers zich vereenigen en het eenvoudige GALTON-fluitje in het vaste armamentarium van den oorarts en den zenuwarts een plaats worde gegund!

Utrecht, 26 April 1892.

Dr. H. ZWAARDEMAKER Cz.

Geachte Redactie!

Aan den Minister van Binnenlandsche Zaken werd door mij onderstaand Adres met Toelichting verzonden. Aangenaam zou het mij zijn, indien U mij wilt vergunnen op deze wijze de Toelichting onder de oogen te brengen van de vele geneeskundigen, die mij hun instemming met het Adres be-
tuigden.

Met Hoogachting,

Uw Dw. Dr.

Amsterdam, 27 April 1892.

C. DE MAN.

*Aan zijne Excellentie
den Minister van Binnenlandsche Zaken*

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen de ondergeteekende, C. DE MAN, Arts, wonende te *Amsterdam*,

dat hij naar aanleiding van het aanhangige ontwerp, tot wijziging der Wet van 25 December 1878 (*Staatsblad* n°. 222), regelende de voorwaarden tot verkrijging der bevoegdheid van Arts, Tandmeester, Apotheker, Vroedvrouw en Apothekers-bediende,

onder instemming van vele Hoogleraren, Lectoren, Privaat-docenten, Doc-
toren, Geneeskundigen, Artsen, Studenten in de Geneeskunde en Adspirant-
artsen (blijkens bijgevoegde bijlagen),

1) Kleurenblinden zijn wij m. i. allen in het rijk van het hooren, want sinds HELMHOLTZ het timbre tot samenstel van tonen heeft teruggebracht, heeft alle geluid immers slechts één karakter!

Uwe Excellentie eerbiedig meent te mogen verzoeken, alsnog door een wijziging in de Wet op het Hooger Onderwijs, het bovengenoemd Ontwerp te willen aanvullen, in dier voege, dat het in de toekomst aan Artsen, in het bezit van een diploma Eind-examen eener Hoogere Burgerschool met vijf-jarigen cursus, nadat zij op nader te bepalen wijze blijken gegeven hebben van voldoende kennis der Latijnsche en Grieksche talen, vergund zal zijn, tot de promotie in de geneeskunde te worden toegelaten.

Hetwelk doende enz.,

C. DE MAN.

T O E L I C H T I N G.

Naar aanleiding van inliggend adres, moge het volgende nog tot toelichting dienen:

1°. In de Memorie van Toelichting der Wijziging van de Wet van 25 Dec. 1878 (*Stbl*, 222) wordt gezegd (Blz. 2 sub. 2°. alinea 4): De eenige vertrouwbare maatstaf ter beoordeeling van de adspirant-artsen, is de ervaring omtrent hen opgedaan door hun leermeesters, tevens examinatoren. Die ervaring leidde tot een gunstig oordeel over de studenten, die het eind-examen van het gymnasium met zes-jarigen cursus, en over de *adspirant-artsen, die het eind-examen voor de hogere burgerscholen met vijf-jarigen cursus hebben afgelegd*.

Waar dus deze beide categorieën van studenten beiden aan de gestelde eischen blijken te voldoen, moet het als billijk worden beschouwd, beiden op één lijn te stellen, ook wat betreft het recht tot promotie.

2°. De bevoorrechtiging van de leerlingen van het gymnasium boven die van de Hoogere Burgerscholen zou moeten berusten op de kennis van de Latijnsche en Grieksche talen; volgens vele bevoegde beoordeelaren weegt dit argument evenwel zeer licht,

a. omdat de colleges niet zooals voorheen in het Latijn gegeven worden;

b. omdat de kennis dier talen voor de geneeskundige studiën vrijwel overbodig mag genoemd worden, te meer omdat volgens de tegenwoordige richting de geneeskundige vóór alles natuurkundige moet zijn en bovendien, wat er voor hem belangrijks (en dit is zeer weinig) in genoemde talen mocht geschreven zijn, reeds door goede vertalingen voor ieder toegankelijk is;

c. omdat de studie der Latijnsche en Grieksche talen op het gymnasium door het groot aantal andere leervakken, niet tot die hoogte en diepte gaat, dat de studenten in de geneeskunde de oorspronkelijke werken in die talen met vrucht zouden kunnen lezen, hetgeen o.m. nog moge blijken uit de overtuiging, uitgesproken door Prof. S. A. NABER in het *Gids*-artikel van Januari 1889, blz. 97: *Er moet toegegeven worden, hetgeen nauwelijks voor tegenspraak vatbaar is, dat tegenwoordig zes jaren worden verbruikt om het Latijn en Grieksch niet te leeren. De in het adres bedoelde kennis der Latijnsche en Grieksche talen betreft dan ook slechts de allereerste beginselen, om de gebruikelijke kunsttermen beter te begrijpen en gemakkelijker in het geheugen te kunnen prenten.*

3°. Onder den bestaanden toestand zal het sociaal belang ook in de toe-

komst uit het oog worden verloren. Nu aan de leerlingen der Hoogere Burgerscholen het uitzicht blijft geopend tot de geneeskundige praktijk te zullen worden toegelaten, worden verwachtingen gewekt, die later tot zekere teleurstellingen aanleiding zullen geven. Wel kunnen zij door een twee-jarige studie zich voldoende kennis der Latijnsche en Grieksche talen eigen maken, om het eind-examen van een gymnasium af te leggen, doch waar blijkens sub. 2 aangevoerde redenen, geen voldoende argumenten daarvoor zijn aan te voeren, moet het als niet wenschelijk beschouwd worden twee jaren aan deze studie te verspillen.

4°. Behoud van den bestaanden toestand zal daartoe aanleiding geven, dat vele doctorandi in de geneeskunde, evenals thans, niet tot het schrijven van een proefschrift overgaan, hetgeen zeker niet in het belang kan zijn der wetenschap, terwijl omgekeerd, vele artsen door aan Buitenlandsche Universiteit den doctorstitel te verwerven, de waarde van den Nederlandschen doctorstitel doen dalen.

5°. Uit een oeconomisch oogpunt is voor de in het adres bedoelde wijziging nog het volgende aan te voeren;

a. door het vervallen van tweeërlei examens (faculteits- en staats-examens) worden belangrijke kosten bespaard;

b. de kosten aan een promotie in het buitenland verbonden, gaan voor Nederland verloren;

c. telken jare wordt aan een zeker aantal officieren van gezondheid toegestaan, om met behoud van verlof-tractement, aan een Buitenlandsche Universiteit den doctorstitel te verwerven en dit bedrag gaat voor de schatkist verloren.

6°. Onbillijk mag het heeten dat de arts, die hoewel wetenschappelijk in elk opzicht gelijk, soms zelfs boven hem staat, die aan een Nederlandsche Universiteit gepromoveerd is, door de Wet wordt verhinderd, aan een Rijks-Universiteit als privaat-docent op te treden.

7°. Het verkrijgen van eenheid van den geneeskundigen stand, is van zóóveel gewicht te achten, dat indien werkelijk een onoverkomelijk bezwaar mocht bestaan om aan de bedoelde aspirant-artsen ondanks alle voorgaande argumenten het recht tot promotie te verleenen, dan ware het zeer wenschelijk om den toegang tot de Medische studiën uitsluitend open te stellen voor hen, die het eindexamen gymnasium met zes jarigen cursus hebben afgelegd.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Sir HENRY THOMPSON voerde in de vorige week zijn 1000ste operatie uit ter verwijdering uit de blaas van steen-concrementen (994) of